

woda Jurij ras swojeho ewangelskeho bratra Hendricha w Freibergu jara podtlóčowasche, dha Luther wěščešesche: „Bóh wschitko hinaf wobroczi, herbški shtom swjadnje a swjadnjeny budže psches Bože žohnowanje roscz.“ A shto šo sta? Nunje nětko, jako bě bjes podjanskimi wječhami s nowa swjast f wójnje pshecziwo ewangelskimi wobtwjerdženy! 21. januara 1537 semrě tamny mlody wójwoda Hans, Jurjowy přěnschi syn; 26. februara 1539 semrě mlody wójwoda Bjedrich, Jurjowy mlódschi syn, — wobaj bjes džěczi, a 17. haperleje 1539 wumrje wójwoda Jurij sam. Wón a jeho žny dom bě precz wsaty wot semje. „Wón se swojej mozu druhich traschesche a rošchěrjesche šo a selenjesche šo jako lorberowe drjewo. Šako ja nimo džěch, hlaj, bě wón precz, ja šo po nim prašach, dha wón nihdže njeběšche f namakanju.“ Ps. 37, 35. 36. Nětko bu tamny prjedy podtlóčženy Hendrich, kotryž dawno ewangelijej pschwišowasche, s wójwodu w Jurjowych krajach. Tón da tam hnydom zyrkwine žiwjenje po ewangeliju wobnowjecz, ša cžimž bě tež w tutych krajach hižom dolhe lěta potajne žadanje bylo. A hižom šwjatki tego šameho lěta Luther w Lipsku „wo prawej kšesce-šcizijanskej zyrkwi“ přědowasche.

Šdnyž bě to Lutherowu myšl móžnje posběhowało, dha bórny po tym něšcto druge jeho jara tyschesche. Šešenski wječh Filip bě šebi wot njeho a jeho pshecželow wopišmo wuprošyl, kotrež dyrbjesche prajicž, šo wón, kiž bě se swojej mandželskej jara njesbožomnje woženjeny, s drugej žěntwu psche-